A°. 1835. No. 3.

# ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 6 Januarij.

## LONDEN, den 31sten December.

De *London Gazette* van gisteren deelt werkelijk, overeenkomstig de vroegere verwachting, eene proclamatie van Z. Britsche M. mede, welke in den Maandag namiddag op het koninklijk paviljoen te Brighton gehouden geheimen raad uitgevaardigd is, en in welke de ontbinding van het tegenwoordige parlement bevolen, en de lord kanseliers der vereenigde rijken van Groot-Brittannien en van Ierland tevens gelast worden, om onmiddellijk de noodige aanschrijvingen tot bijeenroeping van een nieuw parlement aan de onderscheiden steden, burgten enz. op te zenden. Voorts zal, luidens deze koninklijke proclamatie, het nieuwe parlement, om reden van de nieuwe verkiezingen, welke tot bewust einde intusschen zullen moeten plaats hebben, eerst op Donderdag, den 19den Februarij aanstaande, bijeen komen, doch alsdan ook stellig ter afdoening van zaken. — Behalve het aanstellen van den graaf *van Hardington* tot gouverneur-lord-luitenant over Ierland in dien zelfden geheimen raad heeft Z. M. dien dag nog enkele andere benoemingen, welke de koninklijke huishouding betroffen, gedaan.

Het adres aan Z. M., hetwelk den 23sten dezer in eene publieke bijeenkomst der voornaamste Londensche kooplieden, bankiers, reeders, enz. gearresteerd werd, en in hetwelk 5730 van de aanzienlijkste personen dezer hoofdstad aan Z. M. hunne naauwe en innige verknochtheid aan zijnen persoon en zijne kroon openlijk betuigen, en tevens hun onwrikbaar besluit te kennen geven, om de vrije en wettige uitoefening der koninklijke voorregten met alle hunne krachten te zullen blijven voorstaan, is gisteren door eene bezending uit hun midden aan den heer *R. Peel* overhandigd, welke laatste hun bij die gelegenheid verklaard heeft, dat hij zich overtuigd hield, dat de koning zoodanig adres met het grootste genoegen zou aannemen, en dat hij (de minister *Peel*) daarom van de eerst mogelijke gelegenheid zou gebruik maken, om het stuk aan Z. M. ter hand te stellen.

— Berigten van Perzie behelzen het volgende:

De dood van den Schah van Perzië is eene gebeurtenis, welke men reeds lang voorzit zag, uit hoofde de vorst aan eene ongeneeslijke kwaal leed. Dit sterfgeval is echter voor de Engelsche diplomatie eene onvoorziene gebeurtenis. De hertog *van Wellington* had op het einde van zijn voormalig ministerie het besluit opgevat, om voldoende maatregelen aan te wenden, ter herstelling van den invloed des Engelschen kabinets op de Perzische staatkunde; maar de Fransche omwenteling en de daarop volgende gebeurtenissen verhinderden de uitvoering vag dit besluit, terwijl zijne opvolgers, de whigs, zoo zeer in hunne eng beperkte plaatselijke belangen verdiept waren, dat zij alle buitenlandsche belangen onaangeroerd lieten.

De Oostindische kompagnie, die vroeger aanzienlijke offers gebragt had, om Perzie tegen den Franschen en Russischen invloed te beveiligen, en hetzelve een leger te verschaffen, was door de onzekerheid harer charter-hernieuwing geheel verlamd. Hierbij kwam, dat de Engelsche gezant in Perzie stierf en die plaats bleef, door een misverstand tusschen de regering en de kompagnie, 18 maanden onbezet. Om kort te gaan, de belangen van Engeland in Perzie zijn sedert vier jaren op eene ongehoorde wijze veronachtzaamd geworden. Het eenige, wat er gebeurde was, dat de overste *Pasmore* met eene afdeeling van Bombai naar Teheran gezonden werd, om de geregelde troepen te onderwijzen, hetgeen een belagchelijke halve maatregel was; want niemand kon er aan twijfelen, of na den dood des konings moest er een burger-oorlog uitbarsten, welke den troonopvolger, wie hij ook zijn mogt, in de handen der Europesche mogendheid zou werpen, die hem, ter bestrijding van den pretendent, troepen konde leveren, al had zulks ook de opoffering der onafhankelijkheid van Perzie ten gevolge. Even min viel er aan te twijfelen of *Abbas Mirza* of zijn zoon zou de Engelsche troepen boven de Russische gekozen hebben, daar zij geen aanval van Engeland op Perzie te vreezen hadden, hetgeen met Rusland geenszins het geval was.

Men had derhalve eenige Engelsche en eenige Indische regementen naar Abuschir moeten afzenden en ter beschikking van den koning en den kroonprins moeten stellen, waardoor de oom van den kroonprins verhinderd geworden was eenen burgerkrijg te ondernemen en alzoo Rusland veelligt gelegenheid te geven hem zijne hulp aan te bieden. *Mehemed-Mirza* zegt men, dat Engeland zeer genegen is; trouwens hoe kon hij in zijnen toestand ook anders gezind zijn, daar Engeland de eenige mogendheid is, die hem tegen de gevreesde Russische overheersching kan beveiligen. Maar wat baat dit alles, wanneer Engeland niet meer voor hem doet, dan het tot hiertoe gedaan heeft, hetgeen men eenig en alleen aan de zwakheid en achteloosheid der Whigs te danken heeft. Men verzekert, dat Tabris reeds door Russische troepen bezet is, hetgeen echter, zonder twijfel, een voorbarig berigt is.

## PARYS, den 2den Januarij.

De onderscheiden staatsgezanten hebben gisteren, bij gelegenheid des nieuwen jaars, hunne opwachting bij den koning gemaakt. De Russische gezant, de graaf *Pozzo di Borgo*, heeft het woord gevoerd en onder anderen het volgende gezegd: «Toen het diplomatieke ligchaam Uwe Majesteit, voor een jaar, zijne hulde en gelukwenschen toebragt, gaf hetzelve zijnen wensch te kennen, dat voortdurend mogt blijven stand houden die eensgezindheid tusschen de souvereinen, waardoor de aan hunne zorgen toevertrouwde natien de weldaden van den vrede en de onschatbare voordeelen, welke daarmede steeds gepaard gaan, worden verzekerd. Die wenschen, Sire, zijn gelukkig vervuld, en het verledene strekt tot een nieuwen en sterken waarborg voor hetgeen alle welgezinden van de toekomst verwachten mogen. — De koning heeft daarop in denzelfden geest geantwoord.

— De inschrijving ter betaling van de boete van 10,000 franken, waartoe de verantwoordelijke beheerder van den republikeinschen *National* werd veroordeeld, bedraagt, volgens de dagbladen, reeds 11,500 franken.

— Over de amnestie is nu weder reeds gedurende drie dagen in de kamer der afgevaardigden geredetwist. Morgen zullen de discussien hervat worden.

## BRUSSEL den 3den Januarij.

De koning heeft aan de deputatie van de kamer der vertegenwoordigers, welke hem bij gelegenheid des nieuwen jaars is komen gelukwenschen, geantwoord, dat hij de hoop deelde, dat dit jaar niet eindigen zoude zonder dat de wetgeving, het gewigtig werk, waarmede zij bezig is, zal hebben voltooid. Dat hij zich gelukkig achtte over het gunstig aanzien, hetwelk het land opleverde. «Sedert vier jaren, zeide de koning, heeft Belgie groote voortgangen gemaakt; de kamer der vertegenwoordigers zal van haren kant blijven medewerken tot behoud der eensgezindheid tusschen de onderscheidene staatsmagten.» Hij achtte zich voorts gelukkig, de leden der deputatie te kunnen te kennen geven, dat de ongerustheid, welke op het einde des jaars niet ongegrond kon schijnen, thans geweken is; dat de meest stellige berigten hem daaromtrent de volledigste zekerheid geven; dat de vrede van Europa nergens meer bedreigd wordt. «Het is mij te aangenamer, voegde de koning er bij, u deze verzekering, bij de vernieuwing des jaars, te kunnen geven, daar verscheiden uwer naar hunne gewesten en familien wenschen te gaan en er dus aan hunne lastgevers mededeeling van kunnen doen.

## s' GRAVENHAGE, den 4den Januarij.

Z. K. H. de Prins *van Oranje* zal in de eerste dagen dezer week naar het leger terugkeeren.

— Z. M. heeft, bij rescript van den 11den der vorige maand, het departement van oorlog gemagtigd, om de vereischte bevelen uit te vaardigen, ten einde de tweede maandelijksche inspectie over de mobiele rustende schutterij, bij art. 7 van hoogstderzelver besluit van 25 Julij l. l. (Staatsblad N°. 24) bepaald, niet reeds in de maand Januarij 1835, waarin die weder moest plaats hebben, maar eerst in het begin van de maand Maart daaraanvolgende te doen houden. — Bij een ander rescript, van den 21sten bevorens, heeft Z. M. gelieven te bepalen, dat aan de leden van het korps Noord-Hollandsche jagers, van de kompagnie koninklijke jagers, van het korps jagers van *van Dam* en van de compagnien Groningsche en Noord-Brabandsche jagers, die zulks mogten verlangen, een doorloopend twee maandelijksch verlof zal worden verleend; zullende de kommanderende officieren van het blijvende gedeelte dier korpsen telken twee maanden eenen nominatieven staat der met verlof zijnde vrijwilligers, met een verzoek om verlenging van dat verlof, aan Z. K. H. den Prins Veldmaarschalk, opperbevelhebber van het leger, behooren aan te bieden.

— Onderscheiden dagbladen hebben abusief gemeld, dat de luitenant-generaal baron *Fagel* zich dezer dagen te Frankfort zou hebben bevonden; men ontvangt deswege de volgende teregtwijzing:

« De luitenant-generaal baron *Fagel*, wel verre van onlangs met eene 's Gravenhaagsche zending naar Frankfort te zijn vertrokken, was integendeel uit eerstgemelde stad met verlof vertrokken, om zich naar zijnen broeder te begeven, die te Geneve ziek ligt; deze uit die stad vertrokken zijnde, is hij kortelings door Frankfort gereisd zonder zelfs aldaar te overnachten; hebbende hij zich naar het jagt-vermaak van Z. D. H. den Hertog van Nassau begeven, alvorens naar de Nederlanden terug te keeren.»

— Men verneemt, dat daar, er ongelijkheid plaats heeft in de wijze van afpaling der geregistreerde jagten, en zelfs bij velen het voorschrift van artikel 17 der wet van 11 Julij 1814, wat de uithoeken betreft, geheel wordt veronachtzaamd, het door de administratie noodig geoordeeld is geworden, de afpalingen jaarlijks door de opzieners der jagt te doen opnemen, en de eigenaars der geregistreerde jagten, wier afpalingen defectueus worden bevonden, aan te manen om de defecten te herstellen, bij welke opneming er gelet zal worden of er borden aan boomen gehecht zijn ter vervanging van behoorlijke jagtpalen; terwijl bij deze aanmaningen zal gevoegd worden, dat wegens jagen in niet behoorlijk afgepaalde jagten, geene vervolgingen kunnen worden ingesteld. Nog zal bij die opneming worden gelet of er inpalingen plaats hebben van gronden, aan anderen toebehoorende.

## AMSTERDAM, den 4den Januarij.

### *Beurs van den 2den Januarij.*

De ontvangene Engelsche berigten behelzen alleen de ontbinding van het parlement; doordien men deze gebeurtenis reeds lang voorzien had, heeft dezelve geenen invloed op de prijzen der Engelsche fondsen uitgeoefend, doch waren de vreemde schuldbrieven allen iets flaauwer.

Uit Spanje zijn geene nadere tijdingen ontvangen, ook uit Frankrijk hoegenaamd niets nieuws.

Fluctuatien der prijzen:

*Holland.* Eenige verkoopen, welke in $2\frac{1}{2}$ pCt. bewerkstelligd werden, drukten den prijs derzelven tot 54, en hield zich deze noteering de geheele beurs staande, dezelve bleven 54 à $\frac{1}{16}$; 5 pCt. 100 met weinig handel; kansbiljetten $24\frac{1}{4}$ à $\frac{5}{16}$ *f*; oude sijndikaat $92\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$; nieuwe $75\frac{7}{8}$ à 76, bij geene uitgebreide affaire.

*Spanje.* Alle Spaansche fondsen flaauw; 5 pCt. perpetuelen, welke gisteren à $44\frac{7}{8}$ gewild bleven, vielen tot $44\frac{1}{4}$ terug, en sloten $44\frac{1}{8}$, met verkoopers voor Belgische rekening; 3 pCt. $26\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$ bij geringe afdoeningen; uitgestelde geoffereerd, voornamenlijk op tijd, $13\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$ à contant, en $13\frac{3}{8}$ op 10 dagen fix. Ook in cortes-obligatien is weinig handel gedreven 41 à $41\frac{1}{8}$ bleef de prijs derzelven, coupons 25 à $\frac{1}{8}$ pCt.

*Rusland.* Alle Russische obligatien gewild; oude Russen $103\frac{5}{8}$ en $\frac{3}{4}$ gedaan; nieuwe 104 à $\frac{1}{4}$; Russen van 1831 en 1833 $93\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$; roebels $67\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$.

*Oostenrijk.* 5 pCt. metalliken 99 gedaan; dito $2\frac{1}{2}$ pCt. $53\frac{5}{8}$; Weener aandeelen bleven gewild en à *f* 695 goed te plaatsen.

### *Beurs van den 3den Januarij.*

Uit gebrek aan eenig nieuws, vertoonde de beurs heden weinig verandering; de handel in alle effekten was gering; het meeste nog in binnenlandsche en Spaansche, en bleven dezelve op het eind der beurs als volgt:

*Holland.* $2\frac{1}{2}$ pCt. $54\frac{1}{16}$; 5 pCt. 100 à $\frac{1}{16}$; kansbiljetten $24\frac{1}{4}$ à $\frac{5}{16}$; oude sijndikaat $92\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$; dito nieuwe $75\frac{7}{8}$.

*Spanje.* 5 pCt. perpetuelen $44\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$; 3 pCt. $26\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$; uitgestelde flaauw en niet meer dan $13\frac{1}{8}$ daarvoor te bedingen; cortes $41\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{8}$; coupons 25 pCt.

### *Effecten-Societeit, 4 Januarij.*

Niets nieuws hoegenaamd, en ook weinig handel; tot de navolgende prijzen werden slechts kleine partijtjes omgezet.

*Holland.* $2\frac{1}{2}$ pCt. $54\frac{1}{8}$ à $\frac{3}{16}$; 5 pCt. 100; kansbiljetten $24\frac{1}{4}$ à $\frac{5}{16}$; oude sijndikaat $92\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$.

*Spanje.* 5 pCt. perpetuelen $44\frac{1}{2}$; 3 pCt. $26\frac{3}{4}$; cortes-obligatien $41\frac{1}{2}$; coupons $25\frac{1}{4}$.

---

### *Arnhem, den 5 Januarij 1835.*

Het is wel een vreemd en aller opmerking overwaardig verschijnsel, dat de oudere Nederlandsche werkelijke schuld zoo hoog in prijs is, hetgeen doet vermoeden, dat zij, die er dagelijks de koopers van zijn, niet de geringste vrees hebben, of de rentebetaling dier schuld kan, ook voor de toekomst, niet aan den geringsten twijfel onderworpen zijn, en, wat er ook gebeuren moge, men wel het minste te verwachten heeft, dat zij, wanneer ook geregeld, toch met eenige vermindering zal dienen te geschieden. Deze zoo duidelijk aan den dag gelegde en, zoo als het schijnt, gevestigde meening van hen, die dagelijks in die fondsen handel drijven, leidt ons van zelf tot het onderzoek der vraag, of die meening op goede gronden rust, en of van eene eindelijke schikking onzer geschillen met de Belgische gewesten niet noodzakelijk eene verandering in die rentebetaling zou[illegible]ijen, die eene vermindering derzelve ten gevolge had.

Men kan die vraag uit een staatkundig en uit een regtskundig oogpunt onderzoeken. Tot het eerste is de zaak nog wel niet tot de noodige rijpheid gekomen; van de zijde van het regt kan men elk uur tot dat onderzoek overgaan: de staatkunde is dikwerf verpligt van grondbeginselen te veranderen; het regt is altijd hetzelfde, en deszelfs toepassing rust steeds op onveranderlijke beginselen.

De oude Nederlandsche schuld, hoe groot ook, onderging geene vermindering in de rentebetaling voor het jaar 1810; toen werd de staat, die deze schuld had aangegaan, en dus ten opzigte der houders der schuldbrieven schuldenaar was, vernietigd door eene magtstreek van Keizer NAPOLEON, die tevens bepaalde, dat de schuld op een derde moest gebragt en de overige twee derden uitgestreken worden. Schandelijker misbruik van geweld is er zelden gemaakt geworden. Want indien er gevallen kunnen plaats grijpen, waar het bestuur over den staat in de verpligting verkeert, om de schuld zelve, of ten minste de rente te verminderen, — en, wij gelooven, dat die gevallen maar zeer zelden zijn, — zoo kan zulks toch niet geschieden door eenen vreemden regent, die zich eigenmagtig aan het hoofd van den staat plaatst; want deze neemt vrijwillig de verpligting op zich, de lasten, die op den staat drukken, te voldoen: kan of wil hij zulks niet, dan moet hij zich niet met het bestuur over den staat bemoeijen; terwijl het bestuur van den staat zelve niet uit vrije verkiezing, maar door de noodzakelijkheid gedrongen, voor den staat te zorgen verpligt is. Toen, drie jaren later, de Nederlandsche natie zich aan de vreemde overheersching onttrok, is het wel niet onjuist te zeggen, dat de oude staat zich herstelde, hoewel velen dit misschien zullen tegenspreken en aan de vorming van eenen nieuwen staat als daadzaak de voorkeur geven. Genoeg, wij nemen het eerste thans als onbetwist aan: daaruit vloeide voort de verpligting van dien staat, om de oude schuld weder in zijn geheel te erkennen, en tevens de verpligting der natie, die den staat vormde, tot de betaling van de renten dier schuld het noodige bij te dragen. Ondertusschen verklaarde het nieuwe bestuur over den staat (zie de wet van 14 Mei 1814) dat de onder de overheersching door de rentheffers geledene ramp slechts in zoo verre te verzachten was, als de billijkheid in de bestaande omstandigheden gedoogde, en, hoezeer de geheele schuld erkend werd, onderging zij toch eene algeheele conversie, en de daaruit ontstane nieuwe schuld werd verdeeld in werkelijke en uitgestelde schuld. Wil men nu aannemen, dat in 1813 een nieuwe staat is opgerigt geworden, die naar eigene beginselen handelde, dan spreekt het van zelve, dat die staat, wat deszelfs verpligtingen aangaat, wettig opvolgde aan het in 1813 bestaande; deze verpligtingen waren, ten opzigte der schuld, het erkennen der schuld, zoo als zij door Keizer NAPOLEON was gereduceerd geworden: en hetgeen de nieuwe staat nog daarenboven deed, was edelmoedigheid van zijne zijde, waartoe hij niet verpligt was, de erkenning van het vernietigde gedeelte, om het naderhand in werkelijke schuld te doen overgaan. Wanneer wij de wet van 14 Mei 1814 naauwkeurig lezen, dan zoude het ons haast toeschijnen, dat het bestuur van die grondbeginselen uitging. Doch wij willen gaarne toegeven, dat zulks het geval niet was, dat de oude staat weder hersteld was en met denzelven de verpligting weder levendig was geworden, de geheele oude schuld te erkennen, doch dat de omstandigheden niet gedoogden, om, wat de betaling der rente aanging, die verpligtingen in haar geheel te vervullen: hetgeen wel niemand met billijkheid aan het bestuur betwisten konde.

Sedert, en wel kort daarop, in 1815, werd het koningrijk der *Nederlanden* opgerigt. De staat der *Vereenigde Nederlanden* verdween dus geheel en al; en dit kan des te minder in twijfel getrokken worden, hoe minder het kan worden tegengesproken, dat dit verdwijnen van den ouden en het oprigten van eenen nieuwen staat het werk der vrije verkiezing, en niet de daad van geweld was, zoo als in 1810 geschiedde. De schuld van den staat der *Vereenigde Nederlanden* en die der Belgische gewesten maakten te zamen de schuld van den nieuwen staat uit, ten gevolge van een plegtig daaromtrent gesloten verdrag. Gedurende vijftien jaren werd die schuld nog vermeerderd, doch ook met deze vermeerdering bleef al de vroegere oude schuld, van welken oorsprong ook, de gezamenlijke schuld van het koningrijk der *Nederlanden*. Dat koningrijk was de schuldenaar; op dat koningrijk lag en bleef liggen de verpligting, de renten dier schuld te betalen aan de schuldeischers, de rentheffers van den staat.

Nu ontstond de Belgische opstand van 1830. Het gevolg daarvan was, dat een groot, en wel het grootste gedeelte van het koningrijk zich afscheurde, en voor zich eenen bijzonderen staat vormde. Het overige gedeelte van het koningrijk, de wettigheid van het bestaan van dien nieuwen staat tot dus verre ontkennende, blijft onder den naam van den geheelen staat bestaan. Doch de omstandigheden zullen dat nog bestaande gedeelte van het koningrijk der *Nederlanden*, wanneer het herstel van den geheelen staat onmogelijk wordt, noodzaken, ook eenen bijzonderen staat voor zich uit te maken. Doch van welk gevolg zal zulks zijn voor de schuld van het koningrijk der *Nederlanden*?

De staat van het koningrijk der *Nederlanden* zal hebben opgehouden te bestaan. In deszelfs plaats zullen getreden zijn de nieuwe Nederlandsche en de Belgische staat. Die beide staten zullen dus de wettige opvolgers, de regtverkrijgers zijn van het gewezen koningrijk der *Nederlanden*. Als zoodanig zullen ook op die beide staten de verpligtingen rusten, door het koningrijk der *Nederlanden* aangegaan; elk moet dus ook zijn aandeel betalen in de gezamenlijke schuld van dat koningrijk, en er blijft niets overig, dan te bepalen, in welke evenredigheid de verdeeling plaats grijpen moet. Het is eene onmogelijkheid tegen de billijkheid hiervan met grond iets te kunnen aanvoeren.

Weigert echter de nieuwe Belgische staat zijn aandeel in die gezamenlijke schuld, hetzij in deszelfs geheel, hetzij gedeeltelijk, te voldoen; begeert het tegen die betaling zich te vrijwaren, door zijne oude schuld, of liever de oude schuld der Belgische gewesten en zijn aandeel aan de sedert 1815 gemaakte gezamenlijke schuld voor zijne rekening te nemen; beroept het zich daarbij op beslissingen over dat punt door anderen, die niet de geringste bevoegdheid bezaten, tot het geven dier beslissingen: — dat alles kan de verpligtingen van den nieuwen Nederlandschen staat met geenen cent vermeerderen. Weigert *België* mede deel te nemen aan de vaststelling der verhouding, waarin de aandeelen der beide staten in de betaling

der schuld tot elkander dienen, te staan, zoo stelle de Nederlandsche staat die verhouding zelf vast, bij voorbeeld naar het reeds aangenomen beginsel van $\frac{15}{31}$ en $\frac{16}{31}$, hetgeen zeker niet ten gunste van *Noord-Nederland* is aangenomen: en na die vaststelling kan met geene mogelijkheid de Nederlandsche staat, ten opzigte der schuld, tot eenige andere rentebetaling of erkenning der kapitaal-schuld gehouden zijn.

Het zoude dus wel eene verregaande verwarring van denkbeelden zijn, indien men beweerde, dat op den nieuwen Nederlandschen staat de verpligting zoude moeten rusten, om al datgene van de schuld, die in 1815 door den staat der *Vereenigde Nederlanden* erkend was, te voldoen, wat de Belgische staat van zijn aandeel zoude weigeren te betalen. Wij zouden gaarne zien, niet met welk regt, maar met welken schijn van regt, men zulks van den nieuwen Nederlandschen staat zoude kunnen vorderen? Zij, die in dien nieuwen Nederlandschen staat de gezagvoerders en de natie zullen uitmaken, hebben, met inspanning van alle krachten, zich verzet tegen die splitsing van het koningrijk der *Nederlanden* in twee nieuwe van elkander geheel afgescheidene staten; zij hebben met de grootste opofferingen, zelfs met het aangaan eener aanzienlijke nieuwe schuld, eene billijke schikking trachten te verwerven, die de regten der rentheffers verzekerde. En wanneer al die pogingen zullen gebleken zijn vruchteloos te zijn geweest, wie zal dan aan dien nieuwen staat het verwijt durven doen, dat hij het zijne niet gedaan heeft, om voor de belangen dier rentheffers te zorgen.

Wij gaan nog eene schrede verder. De nieuwe Nederlandsche staat, van zoo vele voordeelen verstoken, die vroeger aan den staat der Vereenigde Nederlanden of den Oud-Hollandschen staat toebehoorden, zal niet slechts het regt hebben, maar verpligt zijn, de rentebetaling te bepalen tot hetgeen zijn wettig aandeel aan de schuld zijn zal. De Nederlandsche natie zal reeds genoeg gedrukt worden door zware belastingen tot instandhouding van het staats-huishouden vereischt. Men zal dus, zonder jegens haar onbillijk te zijn, van haar tot het betalen der rente der staatsschuld geene meerdere bijdrage verlangen kunnen, dan de verpligtingen des staats vorderen, dat van die rente betaald worde. Ja, de vordering van elke meerdere bijdrage, ten einde de staat, boven hetgeen hij verpligt ware, uit edelmoedigheid aan de rentheffers eene meerdere uitbetaling zoude kunnen doen, ware jegens de natie eene onregtvaardigheid. Hoe hard het ook voor de rentheffers zijn moge, van een gedeelte van het hen toekomende verstoken te worden, het zoude nog oneindig harder zijn, hen dat leed te verzachten, door aan de Nederlandsche natie, die met de grootste opofferingen alles gedaan heeft, om dat leed te verhoeden, nog grootere en zwaardere lasten op te leggen.

Wij gelooven dus aan eene onvermijdelijke vermindering in de rentebetaling der oude Nederlandsche werkelijke schuld, wanneer *België* niet verkiest, zijn wettig aandeel naar behooren te voldoen.

P. P. P.

---

# Mengelwerk.

## Het Duitsche Scheidsgerigt.

Daar er in de jongste tijden geene zoo in de geschiedenis van het volkenregt meer opmerkelijke gebeurtenis is voorgevallen, dan het bekende Duitsche scheidsgerigt ter beslechting van gerezene geschillen tusschen de regeringen en de kamers; hebben wij gemeend, dat het niet overbodig wezen kon, het oordeel van het vrijzinnige *Frankrijk*, daarover, naar luid van eenen erkenden tolk van het bestuur aldaar, het *Journal des Debats*, van 24 en 25 Nov. j. l., aan onze lezers mede te deelen. Wij treden voor als nog niet in het onderzoek, of de gevoelens der te *Weenen* vergaderde ministers, dan wel die der Fransche regeringsbladen de voorkeur verdienen; maar de wijzen van beschouwing zijn zoo geheel en al afwijkend van elkander, dat wij, al naar het gezigtspunt, in die akte, het middel van behoud of van volstrekten ondergang moeten vinden. — De door de bondsvergadering nieuw ingestelde magt is een *arbitrair* geregtshof, belast om uitspraak te doen over mogelijke geschillen tusschen de vorsten en de vertegenwoordigende vergaderingen. Het is bovendien een hof, 't welk slechts in eersten aanleg regt spreekt; dewijl het vôôrafgaan zal aan de inroeping ter tusschenkomst van de bondsvergadering. — Daar nu *Pruissen* en *Oostenrijk* geene vertegenwoordigende constitutiën noch beraadslagende kamers hebben; vloeit daaruit voort, dat dit geregtshof eene bondgenootschappelijke instelling is, alleen geschikt van toepassing op enkele staten van het bondgenootschap. De twee groote mogendheden kunnen hierin wel regters zijn, maar nimmer worden in 't geregt getrokken. Het beginsel van door zijns gelijken geoordeeld te worden, bestaat hier niet; het zijn de *despotische staten* welke de *vrije* zullen rigten. — Alzoo de scheidslieden, niet zoo als in gewone processen van den aanvang af, door de beide partijen worden gekozen; maar de vergaderingen ook hare scheidslieden hebben te kiezen uit de twee en dertig scheidslieden, door de onderscheidene bondsleden gekozen: zoo trekt men hieruit het gevolg, dat de kamers mogelijk regt zouden kunnen vinden bij de zes scheidslieden, die tusschen haar en de vorsten regt moeten spreken; maar zij hebben zulks slechts zeldzaam te hopen, en die *arbitraire* uitspraak zal altijd den schijn hebben van een door commissoriale regters geveld vonnis. — De bedoelingen der bondsvergadering zijn duidelijk. Vooreerst wekken de door verscheidene vorsten gegevene constitutiën de ongerustheid in het wantrouwen der vorsten. De volken hebben die verleende vrijheden voor echt gehouden; en zij meenden ze geheiligd, en zich geregtigd, om de erkende regten uit te oefenen; ten gevolge der daaruit ontstane betwistingen van het gezag, rees de vraag: of de kamers dan of de vorst mogt toegeven? En ter beslissing dier vraag verwijst nu de bondsvergadering naar het scheidsgeregt. Even als, tijdens de restauratie, de ultramonarchalen de kamers trachtten te beduiden, dat zij slechts consultative vergaderingen zijn; zoo heeft nu de bondsvergadering die bewering tot eene bonds-wet gemaakt voor geheel Duitschland; die vergaderingen worden dus slechts raadgevende ligchamen, geen deel meer nemende aan de souvereiniteit; en wordt derzelver gezag wankelend. Bij een verschil, b. v., over de begrootingswetten, wordt er een conflikt door den vorst opgeworpen; en de beslechting der zake onttrokken aan de staten, om ze voor eene meer inschikkelijke regtbank te brengen. De nieuwe bondswet vernietigt de constitutiën in Duitschland; en het in 1813 voor de vrijheid gestorte bloed tot onder de muren zelve van *Parijs*, is om niet geweest.

Doch het zijn niet alleen de meer of min vrijzinnige constitutiën van Duitschland, welke vernietigd worden door deze instelling; ook de souvereiniteit der vorsten wordt even ernstig aangerand als die der volken; de vorsten hebben de regten hunner kroon geofferd, om zich van eenen lastigen vijand te ontslaan. Men stelle, dat eene door eene magtige mogendheid aangezette vergadering in twist geraakt met den vorst, en het scheidsgeregt vordert, dan is de vorst, zijns ondanks, onderworpen aan dat geregt, en hij loopt gevaar veroordeeld te worden. Waar blijft dan zijne onafhankelijke souvereiniteit onder zoodanige omstandigheden?

Wat wordt er van de vrijheid der kroon, wanneer zij dus kan aangetast worden? Het was reeds lang vooruit te zien, dat de Duitsche vorsten zich zoeken te wreken over de zucht naar vrijheid, welke hunne volken kenbaar maken.

De nieuwe bondswet schaft de constitutiën van Duitschland af, door hen in menigte van gevallen te onderwerpen aan de tusschenkomst der bondsvergadering, en door ze een aanzienlijk deel van hunne onafhankelijkheid te berooven. Zij geeft aan *Pruissen* en *Oostenrijk* het regt, om over het vrijzinnige Duitschland regt te spreken, zonder ooit gevaar te loopen van zelven geoordeeld te worden. Deze zijn de bedoelingen der bondsvergadering; dit is hetgeen zij heeft willen doen, en misschien reeds in werking brengt. De Duitsche vorsten hebben door deze wet, (welke gevaarlijk is voor de zwakken, die zij nog meer verzwakt, en gunstig is alleen voor de twee magtige staten, welke zij meer overwigt dan te voren bezorgt,) als om strijd zich gehaast om ze tot stand te brengen; zij hebben zich van de lastige controle der staten willen ontdoen; en zijn daarin voor eenigen tijd geslaagd. De staten, welke zich nog eenig gezag zouden toekennen, moeten wel verdwaasd zijn. Doch zullen de uitkomsten beantwoorden aan de bedoelingen, welke die maatregen hebben doen ontstaan? en zal het vrijzinnige Duitschland en de toekomst hieruit zelve geen voordeel trekken?

Dit wordt door het Fransche dagblad ter beantwoording verschoven tot een volgend vertoog. — Wij zullen in een vervolg getrouwelijk de door de buitenlanders voorgedragene gevoelens daarover insgelijks mede deelen, om dan het een en ander toepasselijk ter herinnering voor onze landgenooten daarbij te voegen.

M.

---

SCHELENK; LAURENS GEPKES; *Geldersche Taal:* SLICHTENHORST, over de Geldersche taal; Hoe Baos VINK van Meister MAORTEN BAORDMAN fluiten leerde; *en Vertellingsken.* (*Lymersche tongval.*) Anecdote; 'Et Schaassen-riejen; *en praotpartieken tusschen* HARMEN en BAREELD. (*Zutphensche tongval.*) *Geldersche Poezij:* Aan mijn geboorteplekje; Goeden nacht aan mijnen Vader; Zomer-Avondliedje; Ontschuldiging; De Nederlandsche Vlag; Twee Geldersche Schutters-liederen. *Parabels*; het Viooltje; de Tweestrijd. *Oude en Nieuwe tijd:* hoe ERASMUS, van *Rotterdam*, het Herbergsleven vond, en hoe het tegenwoordig is. *Geldersche Dichters:* TEN HOVE. *Geldersche Hutspot. Geldersche algemeen nuttige Kundigheden.* — De prijs is 75 Centen.

---

## Waterhoogte te Arnhem.

Den 4 Janu. 0 El 7 Palm 0 Duim; gewassen 7 Duim; gevallen 0 D.
Den 5 dito 0 El 7 Palm 2 Duim; gewassen 2 Duim; gevallen 0 D.

---

§ § § *H. GOUWELUS GUNNING*, Notaris † † in het Kanton *Nijkerk*, residerende te *Putten*, Provincie *Gelderland*, zal, namens zijne Principalen, op Donderdagen den 8sten en 22sten Januarij 1835, telkens des morgens om *tien* ure, ten huize van *J. VAN HET NET*, Kastelein aan de Allermolen onder *Putten*, bij inzaat en toeslag, veilen en verkoopen, de navolgende, onder *Putten* gelegen en geheven wordende, onroerende Goederen:

1o. Het ERVE en GOED, *Klein Veenhuizen* genaamd, bestaande in: HUIS en ERVE, SCHUUR, OVEN, VARKENSCHOT, twee BERGEN, twee SCHAAPSCHOTEN, opgaande BOOMEN, HAKHOUT, TUIN en BOUWLANDEN en HEIDEVELDEN, te zamen groot 29 Bunders, 29 Roeden en 49 Ellen.

2o. Een AKKERMAALSBOSCH, nabij het vorige Perceel gelegen, groot 2 Bunders, 23 Roeden en 20 Ellen.

3o. Een AKKERMAALSBOSCH, gelegen als voren, groot één Bunder, 31 Roeden en 30 Ellen.

4o. Een HUIS en ERVE, VARKENSCHOT, BOSCH, HAKHOUT, TUIN, WEI- en BOUWLANDEN, te zamen groot één Bunder, 70 Roeden en 50 Ellen.

5o. Een stuk WEI- of HOOILAND, de *Paalkampjes* genaamd, groot één Bunder, 70 Roeden en 80 Ellen.

6o. De Hoogesteegers TIEND.

7o. De Withagers TIEND.

8o. De Büstersche TIEND.

Nadere inlichtingen zijn te verkrijgen ten Kantore van opgemelden Notaris, alwaar de Koopsvoorwaarden, *acht* dagen vóór den inzaat, zullen ter visie liggen. — Brieven franco.

---

§ § § Op Maandag den 19den Januarij 1835, des namiddags ten een ure, zal men in het *St. Catharina Gasthuis* te *Arnhem*, in de Kamer van Regenten, in het openbaar aanbesteden:

Het maken van een nieuw DAK, boven de zoogenaamde *Regenten*, uitmakende een gedeelte van gemeld Gasthuis.

Het Bestek en Voorwaarden zullen ter lezing liggen bij den Rentmeester van en in gemeld Gasthuis, dagelijks des namiddags van twee tot vijf ure.

Zullende, gedurende vier dagen te voren, aanwijzing worden gedaan door den Stads Architect.

---

§ † § Ten huize van de Weduwe *D. HEYDEMAN*, in *het Hof Gelria*, binnen *Doesborgh*, zullen op Woensdag den 14den Januarij 1835, bij inzet, en op den 28sten dito, bij toeslag, telkens des voormiddags om 10 ure, ten overstaan van den Notaris Mr. *W. BLOEMERS*, te *Doesborgh*, publiek geveild en verkocht worden:

1o. Twee WEIDEN, de *Schaarsche Geer* en het *Schaarsche Veldslag* genaamd, beide gelegen onder de Gemeente *Angerlo*, in het Angerlosche broek; eerstgemelde groot 5 Bunders 45 Roeden en 10 Ellen, en laatstgemelde 13 Bunders, 77 Roeden en 50 Ellen. — En op Regterlijk gezag:

2o. Een WINDKOORNMOLEN, genaamd *de Veranderinq*, met bijbehoorende GEREEDSCHAPPEN en een daarbijstaand HUISJE, gemerkt wijk D. No. 125; benevens een STUKJE LAND, genaamd de *Hazebregde*, staande en gelegen te *Drempt*, Gemeente *Hummelo* en *Keppel*.

Nadere informatien te bekomen bij genoemden Notaris.

---

A A N B E S T E D I N G

van het bijna geheel Amoveren en Vernieuwen van een HUIS, in de Ketelstraat, Wijk E, No. 11, te *Arnhem*. De teekeningen en het bestek zullen van Dingsdag den 6den tot Woensdag den 14den Januarij 1835 aan het gebouw zelve ter inzage gereed liggen, en de gesloten inschrijvingsbiljetten voor of op laatstgemelden dag aldaar ingeleverd, en twee dagen te voren de noodige informatie en aanwijzing verkregen worden.

---

§ § § TE KOOP: een levensgroot, echt massief MARMEREN BEELD, voorstellende CERES, fraai en breed gebeeldhouwd. — Te bevragen, met gefrankeerde brieven, bij den Boekhandelaar *W. C. WANSLEEVEN*, te *Zutphen*.

---

§ † § *On demande, pour le mois de Mai prochain, une* FEMME DE CHAMBRE, *Française ou Suisse, qui soit au fait de son état et munie de bons témoignages. S'adresser par lettres affranchies, marquées* B., *à Monsieur* *G. J. THIEME, à Arnhem.*

---

§ † § De Ondergeteekende, oudste distillateur van het echt EAU DE COLOGNE, vroeger associé der firma J. MARIA FARINA, heeft bij den heer *SANDERSLEBEN*, in het *Zwijnshoofd* te *Arnhem*, en wel uitsluitend voor deze stad, gevestigd een depôt van zijn vermaard EAU DE COLOGNE en EAU DE COLOGNE DOUBLE *à la* ZANOLI. Op de uitstekende hoedanigheden van het laatste vermeent hij het geëerde publiek vooral te moeten opmerkzaam maken.

Bij deze gelegenheid acht hij het niet overtollig nog aan te merken, dat hij reeds sedert vele jaren met het beste gevolg afgezien heeft van de zoo zeer gemisbruikte firma FARINA, onder welker naam aan het geacht publiek meermalen onechte en schadelijke fabrikanten worden aangeboden.

*Keulen*, den 1sten Januarij 1835.

CARL ANTON ZANOLI,
*Koninkl. Pruiss., Keizerl. Russisch en Keizerl. Oostenrijksch gebreveteerd Levancier van Eau de Cologne.*

---

*,* Bij den Boekhandelaar en Boekdrukker J. C. VAN KESTEREN, te *Amsterdam*, zijn van de Pers gekomen en alom verzonden:

I. De Wraakgodin, of Tafereelen van Menschelijke Ellende, in echte Verhalen van vorige dagen, één deel kompleet, met gegraveerden titel en vignet. . . . . . . . . . . *f* 2-90.

II. H. ZEEMAN, de Gunsteling, of vier dagen uit de Regering van MARIA, Koningin van *Engeland*, Historisch Romantisch Tafereel uit den Jare 1555, één deel kompleet, met gegraveerden titel en vignet. . . . . . . . . . . 1-90.

III. Lektuur voor Blijmoedigen, of Verhalen uit een' Vriendenkring, door den Schrijver van *Vier dagen op Reis* enz., één deel kompleet, met gegraveerden titel en vignet. . . . . . . *f* 2-75.

Bovengemelde debiteert met succes:

IV. De Kluizenaar, of de Rotsen van *Calabrie*, een Tafereel uit de Achttiende Eeuw, één deel kompleet, met gegraveerden titel en vignet. . . . . . . . . . . *f* 2-20.

V. J. E. SCHUT, Lotgevallen van Mijnheer EZECHIËL, getrokken uit deszelfs Secrete Memoriën, één deel kompleet, met gegraveerden titel en vignet. . . . . . . . . . . *f* 2-60.

VI. De Vondeling, of Liefde en Pligt, oorspronkelijk Hollandsche *Roman*, 2 deelen, met gegraveerde titels en vignetten. *f* 4-80.

VII. P. MEESTERS, Twaalf Ambachten en dertien Ongelukken, een oorspronkelijke Nederlandsche Roman, één deel kompleet, met gegraveerden titel en vignet. . . . . . . . . . . *f* 2-75.

VIII. H. DUCOR, de Lotgevallen van eenen *Mariniet* van de Keizerlijke Garde, gedurende zijne krijgsgevangenschap in *Spanje*, op *Cabrera* en in *Rusland*, 2 deelen kompleet, met gegraveerde titels en vignet. . . . . . . . . . . *f* 5-50.

IX. Nieuwe Keur van Nuttige en Aangename Mengelingen, Jaargang voor 1834, met gegraveerden titel en vignet . . . . *f* 3-60.

---

*,* Bij *L. SCHIERBEEK*, te *Leeuwarden*, is van de Pers gekomen en alom verzonden:

I. *A. TRAXEL*, HET NIEUWE FRANKRIJK EN HET NIEUWE BELGIE. Eene tijd- en zede-schildering in luimige hekelbrieven en vernuftige pennetrekken van eenen Reiziger.

II. *S. F. PFEIFFER*, REIZEN EN VIJFJARIGE GEVANGENSCHAP IN ALGIERS. Met eene voorrede van den Hoogleeraar SMITTHENNER. *Eene bijdrage tot de algemeene geschiedenis van 1829 en 1830.*

III. *BROUWER en EEKHOFF*, NASPORINGEN BETREKKELYK DE GESCHIEDENIS DER VOORMALIGE MIDDELZEE IN FRIESLAND. Met eene voorrede en kaart door W. VAN PEYMA.

---

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.